

โพลชี้แรงงานยุค'บิกดู'มีสุขแต่ยังเป็นหนี้

โวย ก.แรงงานอัดบ 4.9 ล้าน จัดงานเมย์เดย์ "คสรท." วอนช่วย เจียดเงินให้เป็นทุน ♦ *อ่านต่อหน้า 13*

แรงงาน □ ต่อจากหน้า 1

การศึกษากับถูกผู้ใช้แรงงานรายได้น้อยบ้าง ซ้อใจ สปส. ไม่ตอบกลับข้อเรียกร้องขอเพิ่ม เงินสงเคราะห์บุตรเป็น 600 บาท "ซูเปอร์ โพล" เผยแรงงานไทยยุครัฐบาล "บิกดู" มีความสุขแบบพอเพียง มีเงินเก็บแต่ยังเป็นหนี้ ชี้ "การเมือง" เป็นตัวถ่วงทำให้ความสุขต่ำสุด ด้าน "กรุงเทพโพล" ระบุคนไทยหนุนขึ้น ค่าแรงขั้นต่ำอีกทั่วประเทศไม่หวั่น "ต่างดาว" แย้งอาชีพหลังเปิดประชาคมอาเซียน

เมื่อวันที่ 30 เม.ย. นางวิไลวรรณ แซ่เตีย รองประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) กล่าวถึงกรณีที่ คสรท. เรียกร้องรัฐบาลให้ปรับขึ้นค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ เป็น 360 บาท ว่า หากจะปรับกันจริง ๆ เชื่อว่าอาจได้ไม่ถึงตามจำนวนเงินดังกล่าวแต่ขอให้ปรับเพิ่มทั้งประเทศไม่เฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ขณะที่สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันค่าครองชีพ โดยเฉลี่ยแทบจะไม่ต่างกัน คสรท.จึงอยากให้ผู้มีอำนาจมองคุณค่าความเป็นคนที่คุณภาพชีวิตควรมีความเท่าเทียมกัน ส่วนจะเพิ่มเรื่องของทักษะความชำนาญงานเป็นเรื่องในการพิจารณาด้วยก็คงไม่มีใครขัดข้อง

นอกจากนี้ได้เคยเรียกร้องให้สำนักงานประกันสังคม (สปส.) ดูแลสวัสดิภาพกลุ่มลูกจ้างเรื่องสิทธิต่าง ๆ โดยเฉพาะสิทธิในการได้รับการดูแลสุขภาพที่อยากให้มีการตรวจรักษาได้ทุกโรงพยาบาลและเพิ่มเงินสงเคราะห์บุตรจาก 400 บาทเป็น 600 บาท แต่ก็ยังไม่ได้รับข้อความตอบกลับจาก สปส. ส่วนเรื่องงบ

ประมาณจัดงานวันแรงงานแห่งชาติหรืองานเมย์เดย์ที่เพิ่มขึ้นมากถึง 4.9 ล้านบาทนั้นอยากให้กระทรวงแรงงานกันเงินส่วนหนึ่งออกมาไว้เป็นทุนการศึกษาบุตรของกลุ่มแรงงานที่มีรายได้น้อยบ้าง

วันเดียวกันนายชนพดล กรรณิกา ประธานชมรมขับเคลื่อนวิชาการเพื่อวิจัยความสุขชุมชน สำนักวิจัยซูเปอร์โพลเผยผลสำรวจเรื่อง "แรงงานไทยกับความสุขมวลรวมยุครัฐบาลบิกดู" โดยศึกษาตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน 15 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ, เชียงราย, เชียงใหม่, พิษณุโลก, นครราชสีมา, มุกดาหาร, ขอนแก่น, อุดรธานี, ปทุมธานี, ลพบุรี, นครปฐม, ชลบุรี, นครศรีธรรมราช, สงขลา และนราธิวาส 5,966 ตัวอย่างระหว่างวันที่ 1-29 เม.ย.ที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัวของแรงงานไทยเป็นตัวช่วยให้กลุ่มผู้ใช้แรงงานมีความสุขสูงถึง 7.44 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 ส่วนการเมืองเป็นตัวถ่วงที่ทำให้แรงงานไทยมีความสุขต่ำสุด 5.74 คะแนนแต่ก็ยังมีอยู่ในระดับที่สูงกว่าความสุขในช่วงที่มีความวุ่นวายทางการเมืองที่เคยทำให้ความสุขของประชาชนตกต่ำลงเกือบถึง 0

"ทั้งนี้พบว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่มีความสุขตามแบบอย่างชีวิตพอเพียงและยังมีเงินเก็บในกระเป๋าถึงร้อยละ 77.9 แต่ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 84.8 ก็ยังเป็นหนี้ และเมื่อวิเคราะห์ความสุขมวลรวมของประชาชนพบว่าแรงงานไทยเกินกว่าครึ่งหรือร้อยละ 54.3 มีความสุขมวลรวมค่อนข้างมากถึงมากที่สุด ในขณะที่ร้อยละ 34.2 มีความสุขระดับปานกลาง และร้อยละ 11.5 มีความสุขค่อนข้างน้อยจนถึงไม่มีความสุขเลย อย่างไรก็ตามพบว่าแรงงานหญิงมีความสุขมวลรวมสูงกว่าแรงงานชาย ขณะที่แรงงานนอกระบบมีความสุขน้อยกว่าแรงงานในระบบ" นายชนพดลกล่าว

ด้านกรุงเทพโพล โดยศูนย์วิจัยมหาวิทาลัยกรุงเทพเผยผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนเรื่อง "ผ่าน 3 ปีนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ชีวิตแรงงานวันนี้เป็นอย่างไร" โดยเก็บข้อมูลจากแรงงานที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล 1,127 คน

ระหว่างวันที่ 25-28 เม.ย. ที่ผ่านมามีพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 73.6 ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ใน กทม.และปริมณฑล ขณะที่ร้อยละ 26.4 มีภูมิลำเนาอยู่ ทั้งนี้สาเหตุที่ผู้ใช้แรงงานไม่ทำงานในภูมิลำเนาที่เกิดส่วนใหญ่ร้อยละ 63.3 ระบุว่ามีงานให้เลือกน้อย รองลงมาร้อยละ 31.3 ระบุว่าในกรุงเทพฯและปริมณฑลมีสวัสดิการดีกว่าและร้อยละ 29.7 ระบุว่ามีการเปิดรับคนเข้าทำงานน้อยกว่า

สำหรับความกังวลกับสถานการณ์การแข่งขันจากแรงงานต่างด้าวหลังเปิดประชาคมอาเซียนในปีที่ผ่านมาส่วนใหญ่ร้อยละ 65.7 ระบุว่าไม่กังวลเพราะแรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดีกว่า ร้อยละ 34.3 ระบุว่ากังวลเพราะแรงงานต่างด้าวทำงานและอดทนทำงานได้ดีกว่า เมื่อถามความเห็นหลังจากไม่มีกรณีขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเป็นระยะเวลา 8 ปีควรมีการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำหรือไม่ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.3 เห็นว่าควรขึ้นโดยในจำนวนนี้ร้อยละ 79.6 อยากให้ขึ้นทั่วประเทศ ร้อยละ 9.7 อยากให้ขึ้นเฉพาะบางพื้นที่ เช่น พื้นที่เศรษฐกิจ กรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 10.7 เห็นว่าไม่ควรขึ้นเพราะเศรษฐกิจยังไม่ดีจะทำให้ราคาข้าวของและค่าครองชีพสูงขึ้น

ส่วนความกังวลมากน้อยเพียงใดต่อความเสี่ยงที่จะตกงานหากมีการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำมากกว่า 300 บาท ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.0 กังวลค่อนข้างน้อยถึงน้อยที่สุด ร้อยละ 33.0 กังวลค่อนข้างมากถึงมากที่สุด และเมื่อถามว่าหลังจากได้รับค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาทชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.5 ระบุว่าชีวิตความเป็นอยู่เหมือนเดิม ร้อยละ 30.6 มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ร้อยละ 18.9 มีชีวิตความเป็นอยู่แย่ลง.